

MUREN DOORBROKEN

Bijbeltekst: Hij is verrezen (Matteüs 28, 1-8)

Lied: Sta op! Een morgen ongedacht

(Gezang 210, Liedboek voor de kerken)

1. Sta op! Een morgen ongedacht,
Gods dag is aangebroken,
er is in één bewogen nacht
een nieuwe lente ontloken.
Het leven brak door aarde en steen,
uit alle wondren om u heen
spreekt, dat God heeft gesproken.	3. Al wat ten dode was gedoemd
mag nu de hoop herwinnen;
bloemen en vogels, alles roemt
Hem als in den beginne.
Keerde de Heer der schepping weer,
dan is het tevergeefs niet meer
te bloeien en te minnen.
2. Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,
open uw dode oren;
kom uit het graf dat u ontsluit,
kom uit en word geboren!
Toen heeft zich in het vroegste licht
de nieuwe Adam opgericht,
ons allen lang tevoren.	4. Sta op! Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ontkomen.
De morgen is vol nieuw geluid,
werp af uw boze dromen.
Waar Hij, ons Hoofd, is voorgegaan,
is voor het lichaam nu vrij baan
naar een bestaan volkomen.

Tekst: Ad den Besten Melodie: Melchior Vulpius

Gebed

Ook wij mogen opstaan uit wat ons dreigt te verstikken. We mogen losbreken uit de boeien waar we vaak onszelf mee ketenen. Bevrijd worden van onze angsten en onzekerheden en groeien als mens. Laten we dan gaan staan en samen bidden tot God met woorden die Jezus aan zijn leerlingen leerde:

Onze Vader

Gedicht van Jana Beranová (Uit Open Deur)

Zegen

Moge God met ons zijn en met ons gaan
alle uren van ons leven.
Moge God ons licht brengen
als we het somber inzien
en warmte schenken
als de kilte van het bestaan ons bevangt.

Moge God ons helpen
om al onze barrières te slechten
en onze handen en harten
open te houden.
Zo zegene ons God.
Amen.

Slotlied: Licht dat ons aanstoot in de morgen

(Tussentijds 118, Verzameld Liedboek 925)

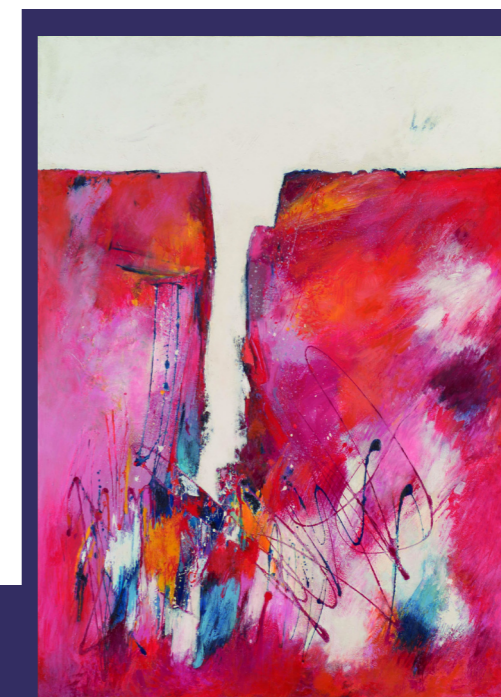
1. Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, een voor een, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn. | 2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt. | 3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft. |
|--|---|--|

Tekst: Huub Oosterhuis
Melodie: Antoine Oomen

Deze liturgie is samengesteld door Esther Disveld, theologe en redactielid van Open Deur. Deze liturgie hoort bij het paasnummer van oecumenisch maandblad Open Deur, april 2011. Losse nummers zijn te bestellen bij Boekencentrum Uitgevers, tel. 079-3628628, e-mail: abonnementen@boekencentrum.nl.

Een proefabonnement kost 5 euro (4 nummers), een jaarabonnement 30 euro.

www.open-deur.nl

De muur doorbroken

Liturgie voor een paasviering

Openingslied: Wees hier aanwezig

(Tussentijds 13, Verzameld Liedboek 500)

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven
Dat ik U horen mag, met hart en ziel
(refrein:) Wek uw kracht en kom ons bevrijden (2x)

1. Woord ons gegeven, God in ons midden,
toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.
(refrein)

2. Dat wij niet leven, gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen, terug in het stof.
Zend uw geest, dat wij worden herschapen.
(refrein)

3. Dat wij U horen, dat wij U leven.
Mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.
(refrein)

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag, met hart en ziel.
(refrein)

Tekst: Huub Oosterhuis Melodie: Tom Löwenthal

Inleiding

Hoe zou de wereld eruit zien als er geen steden waren, geen huizen, geen muren?

Er zou geen bescherming meer zijn tegen de elementen. Geen beschutting tegen de felle regen en het drieste rivierwater, tegen de rukwinden en de wervelstormen, tegen ijs en sneeuw. Het zou ook moeilijk worden om medemensen buiten de deur te houden of juist mensen op te sluiten die kwaad willen of kwaad hebben gedaan. De harde grenzen tussen mensen zouden vloeibare muren worden. Er zou meer open ruimte ontstaan en tegelijkertijd meer kwetsbaarheid.

Maar muren herbergen als gevaar dat ze afschermen, opsluiten, wegstoppen. Wie zich achter een zelf opgetrokken muur verschuilt, loopt het risico om het contact met anderen kwijt te raken en zo ook een beetje zichzelf te verliezen. Wie zich in zichzelf opsluit dreigt verloren te lopen. Vandaar dat Jezus mensen in het hart keek en dwars door zelf-gemaakte maskers heen prikte. Om de echte mens te zien. Want zo zijn we op ons mooist. Als we echt zijn. Onszelf zijn. Kwetsbaar, maar vol van de Liefde die ons draagt. Vol van het Licht dat nimmer sterft. Jezus breekt door de muur van alles wat het leven monddood maakt. Om zo te laten zien dat er uiteindelijk niets is dat het leven tegenhoudt. Het geloof in die Levenskracht vieren we met Pasen.

Aansteken van de Paaskaars

We ontsteken het licht van de Paaskaars als symbool van het Licht dat nimmer dooft.

Gebed

Liefdevolle, Eeuwige God,
wees met ons dit uur
en maak ons ontvankelijk
voor de goede tonen van uw Woord.
Versta wat in ons leeft
en breng ons elkaar nabij.
Geef ons de kracht van uw Liefde
en de moed om in deze wereld
Lichtdragers en Vrededragers te zijn.
Amen.

GEBROKEN MUREN

Tekst

Op een dag zag ik het.
Het moet al een poosje bezig zijn geweest
maar het besef was nog niet tot me doorgedrongen.
De tekenen waren al langer zichtbaar.
Een kortaangebonden antwoord. Een weigering.
Iemand die zijn rug toekeerde.
Maar nu pas kon ik zien dat ze me op afstand hielden.
Ze waren onbereikbaar. Want wat ik ook zei
of wat ik ook deed, ik mocht niet dichterbij komen.
Het was alsof ik tegen een muur aanliep.
Een muur van handen die me wegduwden
en een muur van blikken die me afwezen.

Het oordeel in hun ogen sloot mij buiten.
Totdat ik nergens welkom was.

Ik was mezelf niet meer.
Door angst en pijn omsloten
pakte ik de koude stenen van de tijd
en metselde mijn eigen muur.
Zo zette ik mijn ziel gevangen
en zag niet meer
dat ik nu anderen op afstand hield
en onbereikbaar werd.

Lied: Licht, ontloken aan het donker

(Tussentijds 165)

1. Licht, ontloken aan het donker,
Licht, gebroken uit de steen,
Licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

4. Licht, verschenen uit den hoge,
Licht, gedompeld in de dood,
Licht, onstuitbaar, niet te doven,
zeggen ons met morgenrood!

2. Licht, geschapen, uitgesproken,
Licht, dat straalt van Gods gelaat,
Licht uit Licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

5. Licht, straal hier in onze ogen,
Licht, breek uit in duizendvoud,
Licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

3. Licht, aan liefde aangestoken,
Licht, dat door het donker brandt,
Licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

Tekst: Sytze de Vries
Melodie: Willem Vogel

Voorbeden

Keren we ons hart tot God die ons hoort
en bidden we tot de Levende die alles verstaat,
dwars door alle lagen van leegte en duisternis heen:

www.open-deur.nl

Voor alle mensen die omringd worden door dood en verderf
en bedreigd door oorlog en geweld.
Voor hen die moeten leven in de puinhopen van kapotgeschoten steden
dikwijls zonder hulp of bescherming.
Dat de dood niet het laatste woord zal hebben, maar het leven.
(eerste kaars wordt aangestoken)

Voor mensen die met de nek worden aangekeken en nergens welkom zijn.
Voor hen die het oordeel van anderen voelen en overal worden buitengesloten.
Voor hen die zich tegen muren van onverschilligheid te pletter dreigen te lopen.
Dat de wanhoop niet het laatste woord zal hebben, maar het leven.
(tweede kaars wordt aangestoken)

Voor onszelf. Wij die soms in onszelf opgesloten dreigen te raken.
Die soms onszelf gevangen zetten omdat dat makkelijker lijkt dan vrijheid.
Die soms de moed dreigen te verliezen om te vechten voor wat echt belangrijk is.
Dat het wantrouwen niet het laatste woord zal hebben, maar het leven.
(derde kaars wordt aangestoken)

Stilte

BREEKBARE MUREN

Lied: Zolang wij adem halen, couplet 1 t/m 3

(Tussentijds 175)

1. Zolang wij ademhalen scheidt Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven geeft stem aan onze dank.

2. Al is mijn stem gebroken, mijn adem zonder kracht,
het lied op and're lippen draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen of in verdriet verstild:
Het lied van uw verlangen heeft mij aan 't licht getild!

3. Het donker kan verbleken door psalmen in de nacht.
De muren kunnen vallen: zing dan uit alle macht!
God, laat het nooit ontbreken aan hemelhoog gezang,
waarvan de wijs ons tekent dit lieve leven lang.

Tekst: Sytze de Vries

Melodie: Wales 1865 Llangloffan

Tekst: De clownsneus van Esther Schalkwijk-Vollebregt

(Uit Open Deur, pagina 5)

Het onverwachte breekt soms plotseling door een muur van moeite heen,
zoals een zonnestraal door een donkere wolkenmassa.

Vredewens

Een klein gebaar kan grote gevolgen hebben.
Een glimlach of een vriendelijk woord kan een mooi moment zijn in iemands slechte dag.
Degene die naast je staat een open hand bieden en alle goeds wensen.
Geven we elkaar een teken van vrede.